

irritierter Vogel

er versteht nicht

warum er seine bunten Federn verhüllen muss
warum er nicht mehr mit seiner himmlischen Stimme singen darf
warum sein fröhlicher Tanz verwehrt ist

der Vogel ist verwirrt und fragt seinen Baum
was ist passiert?

Baum sagt nichts
Vogel ist irritiert und fragt wieder

der Baum antwortet

du bist sehr bunt
du singst wunderschön
du tanzst frei
doch dein wunderbares Wesen macht mir Angst
verstecke deine Schönheit
verbirg deine Fröhlichkeit
störe meine Ruhe nicht

der Vogel mit trauriger Stimme

aber ich will
mit meiner Heiterkeit dir Freude bringen
mit meiner Schönheit dein Leben bunter gestalten
mit meiner Beweglichkeit dein ruhiges Stehen lebendig machen
fürchte meine Fröhlichkeit nicht

der Baum erwidert

du machst mir Angst
ich kann mich nicht beherrschen
ich will auch lachen, singen, tanzen
ich habe Angst
meine alte Wurzel auszureißen
nicht mehr stehen zu bleiben
und von meinem gewohnten Platz wegzugehen
der ganze Wald ist unruhig
wir wollen stark bleiben
du sollst uns nicht schwächen
du sollst unsichtbar werden!

der Vogel ist traurig

er will dem Baum antworten

ihn beruhigen

dass er keine Gefahr ist
dass seine Lebensfreude keine Bedrohung ist
für den Baum
für den Wald

der Vogel denkt
ich bin bunt und lebendig gebaut
wie kann der Baum den Schöpfer in Frage stellen?
er ist fassungslos

aber er begreift immer mehr
warum er nicht bunt und lebendig sein darf
warum er nicht singen darf

er singt mit gedämpfter Stimme - gedemütigt singt er
er fliegt mit Tränen in den Augen
er fliegt immer höher
bis sein Baum und der Wald
nicht mehr zu sehen sind

irritated bird

he does not understand
why he must veil his colorful feathers
why he may not sing anymore with his heavenly voice
why his joyous dance is forbidden

the bird is confused and asks his tree:
what happened?
tree says nothing
bird is irritated and asks again

the tree answers
you are very colorful
you sing beautifully
you dance free
however your wonderful nature terrifies me
conceal your beauty
hide your happiness
do not disturb my peace

the bird with a saddend voice:
but I want
to bring you joy with my cheerfulness
to fashion your life with my beauty
to bring life to your calm standing with my movement
don't fear my cheerfulness

the tree responded:
you frighten me
I cannot control that
I also want to laugh, sing, dance
I am afraid

to tear out my old roots
no longer able to stand
and to go away from my familiar ground
the whole forest is uneasy
we want to stay strong
you should not weaken us
you should become invisible!

The bird is sad
he wants to answer the tree
to reassure him
that she is not a danger
that her joy on life is not a threat
for the tree
for the forest

the bird thinks:
I am built to be colorful and lively
how can the tree challenge the Creator?
He is speechless

but he comprehended more and more
why he should not be colorful and lively
why he should not sing

he sings with a muffled voice – he sings humbled
he flies with tears in his eyes
he flies higher and higher
until his tree and the forest
can no longer be seen

پرنده پریشان

او نمی فهمد

چرا باید پرهای رنگینش را بپوشاند
چرا دیگر نباید با صدای آسمانیش بخواند
چرا رقص شادمانش مجاز نیست

پرنده گیج است و از درختش می پرسد:

چه شده؟

درخت سکوت می کند

پرنده پریشان دوباره می پرسد

درخت پاسخ می دهد:

تو رنگینی

می خوانی آوای زیبا

می رقصی رها
ولی وجود بی نظیرت می ترساند مرا
زیبایی و سر خوشییت را پنهان کن
آرامشم بر هم مزن

پرنده با صدایی غمگین:

ولی من می خواهم
با سرخوشیم برایت شادی آورم
با زیباییم زندگی را رنگینتر کنم
با سرشادیم، زندگی آرامت را روح بخشم
از سرخوشی من نهراس

درخت تکرار می کند:

می ترسانی مرا
نتوانم بر خود چیره شوم
من هم می خواهم بخندم، بخوانم، برقصم
می ترسم ریشه های کهنم را از خاک بیرون کشم
و دیگر نتوانم پا برجا ایستم و از مکان آشنایم رخت برکنم
تمامی جنگل ناآرام است
ما می خواهیم نیرومند بمانیم
تونباید ما راناتوان کنی
تونباید دیده شوی!

پرنده غمگین است

می خواهد درخت را پاسخ گوید، او را آرام کند:
که او خطر نیست
و سرشادیش تهدیدی برای درخت و جنگل نمی باشد

پرنده می اندیشد:

من رنگین و سرزنده آفریده شده ام
چطور درخت می تواند به آفریدگار شک آورد؟
او نمی تواند باور کند
ولی بیشتر و بیشتر درک می کند
که چرا نباید آوا سر دهد و رنگین و سرخوش باشد

او سر افکنده با صدایی گرفته می خواند
با چشمانی اشکین پرواز می کند، بالاتر و بالاتر
تا آنجا که دیگر درختش و جنگل دیده نمی شوند